FİYATI:
(40 Turgut:400 TL.)
KDV dahil
6 AĞUSTOS 1989 PAZAR
SAYI: 883

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

Cumhurbaşkanlığı seçimine 3 ay var... Ama şimdiden "aday olucam, olmıycam", "seçtiririm, seçtirmem", "boykot ederim, mahvederim", "şu olsun, bu olmasın" diye bir patırtıdır gidiyor. Bunca toz duman içinde sessiz sedasız hangi mallara durmadan zam geliyor? Fonları kimler yağmalıyor? Hayalici hırsızlar nasıl affediliyor? Demir ve şeker ithalinde milyarları kimler vuruyor? Bunları merak eden yok çok şükür!..

Bizim de bir çift SÖZÜMÜZ VAR

10. yıl...

17 yaşında girdiğim cezaevinde, 10. yılımı dolduruyorum. Bana bir 10. yıl marşı besteleyecek biri yok mu? Bir tutam sevgi karşılığında 10. ve sonuncu yılımı kutlayacağım da.

Kazım Hun

Ahmet Bey'e hekimlerin yanıtı..

Hekimler bugüne dek, sağlık hizmetlerindeki krizin temel sorumlusu olarak gösterilmiş, yöneticiler tarafından sürekli halkla karşı karşıya getirilmiş ve bir günah keçisi durumuna sokulmuşlardır. Nedeni ne olursa olsun, bugüne dek yapılan haksızlıklara, yanlış ve haksız uygulamalara karşı çıkılıyor diye "Dün aklınız neredeydi?" diye sorulmaz. Kendi hakkından önce başkalarının (hastaların) hakkı için savaş verenlere, bu haklı istemler ve yapılan eylemlerden sonra ancak "şapka" çıkarılır. Şu anda % 2.7'lik bir sağlık bütçesiyle, üretilen hizmetten daha iyi bir hizmetin üretebileceği kanısındayız. Önemli olan, eldeki parayı rasyonel olarak kullanabilmektir. Şunu da unutmamak gerekir ki, bu ülkede hekimler yıllardan beri bu payın, daha iyi bir hizmetin üretilmesi için en az iki katına çıkarılmasını istiyor. Kimse bugüne dek % 50 pay istemedi. Olayı böylesi anlamsız bütçe paylarıyla karıştırmaya hiç gerek yok. Bugüne dek yöneticilerce yukarıdan ve –yanlış adrese yöneltildikleri için– aşağıdan halk (hastalar) tarafından sıkıştırılan hekimler, hasta haklarına sahip çıkarak onlara yeterli süre ayırmaya karar vermişlerse, ortalıkta "vahiy" aramanın anlamı ne? Gerçekte burada soru sorma hakkı bizdedir. Bugüne dek aklınız neredeydi, neden sorunun gerçek muhatabını –yöneticileri– görerek hakkınızı aramadınız, "Ben, insan gibi muayene istiyorum, buna hakkım var" demediniz? Hekimler bu işi zam için yapmadı ki, hasta haklarını savunmaktan vazgeçsinler. Meslek grupları içinde son 10 yılda maaşlarda en ağır reel kayıp hekimlerdedir. Hekimler, üstelik yalnız bu istemlerle seslerini çıkartmıyor. Sağlık ocaklarının halka daha yararlı olabilmesi için ocakların araç, gereç ve ilaç eksikliklerinin tamamlanması ve hastaneler ile işbirliklerinin sağlanması için de mücadele veriyorlar. Susmak, gerçekte konuşmaktan daha pahalı bir şeydir. Değeri sürekli "altın"la ölçülür. Hekimlerin altında gözü yok. Onlar, hasta hakları (sizin hakkınız) ve kendi hakları için "ses" veriyorlar.

Dr. Ümit Kartoğlu – Dr. Hakan Gönendik

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

●Suç işleme oranının en fazla olduğu mesleklerden biri de maalesef polislik... Bazı polisler amirini vurdu. Ailesini kurşunladı... Çete kurdu, işkence yaptı. Şimdi de 2 polisin fidye için işadamı kaçırdığı açıklandı...

●Eskişehir Cezaevi'nde 36 gündür süren açlık grevi için Adalet Bakanı Oltan Sungurlu "Haberim yok. Önemli de değil. Yapabileceğim bir şey yok" dedi...

●Sınavı kazanamayan 347 bin genç, işsizler ordusuna katıldı...

●Son 6 ayda çarşı, pazara yüzde 70 zam geldi. Yani her yüz liramızın 70 lirası gittiii...

●Tüm dünyada asker sayısı azaltılırken, bizde hâlâ yüzbinlerce genç insan 18 ay silah altında bekletiliyor...

MUAMMER OLCAY (Yalova)
Güzel çizginizi şişirme mürekkeplemeye devam ediyorsunuz. Ayrıca bazı kompozisyonlarınız çok karışık. İnsanlar birbirinin içine geçip hiçbiri görünmüyor.

İHSAN TOY (Kahramanmaraş)
Tellak önde olmasına rağmen çok küçük çizilmiş... Şaşkınlığı, ya da korkusu hiç belirtilmemiş. Arkadaki adam da niye tellağa değil de gökyüzüne bakıyor anlamadım.

METE ARİF TOKMAK (Zonguldak)
Çizginiz iyi gidiyor. Yalnız bir dergiye gönderdiğiniz karikatürü diğer dergilere de gönderirseniz, aynı anda iki dergi de birbirinden habersiz yayınlayıverir. Bu da dergilerden birini aldatılmış duruma sokar. Sonra, güzel çizginize rağmen, belki başka dergide de çıkıverir sakıncasıyla karikatürünüzü yayınlamazlar. Siz de Dimyat'a pirince giderken evdeki bulgurdan olursunuz. Bir dergiye gönderdiğiniz karikatürden kesinlikle göndermeyin... Yani hiç olmazsa 2 ay filan bekleyin.
Askerlerin çevresine yaptığınız taşa benzeyen patatesler yüzünden askerlerin tüm hareketi karışıyor. Adamların birbiri üstünde yere dikey durdukları bile anlaşılmıyor. Kompozisyon için Dıgıl'ın bu hafta çıkmış olan sayısını mutlaka okuyun.

İSMAİL HİÇDEN (Mersin)
Espri bulma konusunda çok ama çok ciddi düşünmelisiniz. O kadar güzel çizdiğiniz halde ne yazık ki karikatürlerinizi yayınlayamıyorum.

Duyuru...
Melek NURLU- "Çizgilerle Kadın" Karikatür Sergisi
(Bakırköy Yerel Haber Gazetesi'nin düzenlemesiyle)
5-15 Ağustos 1989
Kadın Kültür ve Dayanışma Evi Sergi Salonu
(İstanbul Cad. Türkmen Han No:50 Kat:5 Bakırköy/İST.)

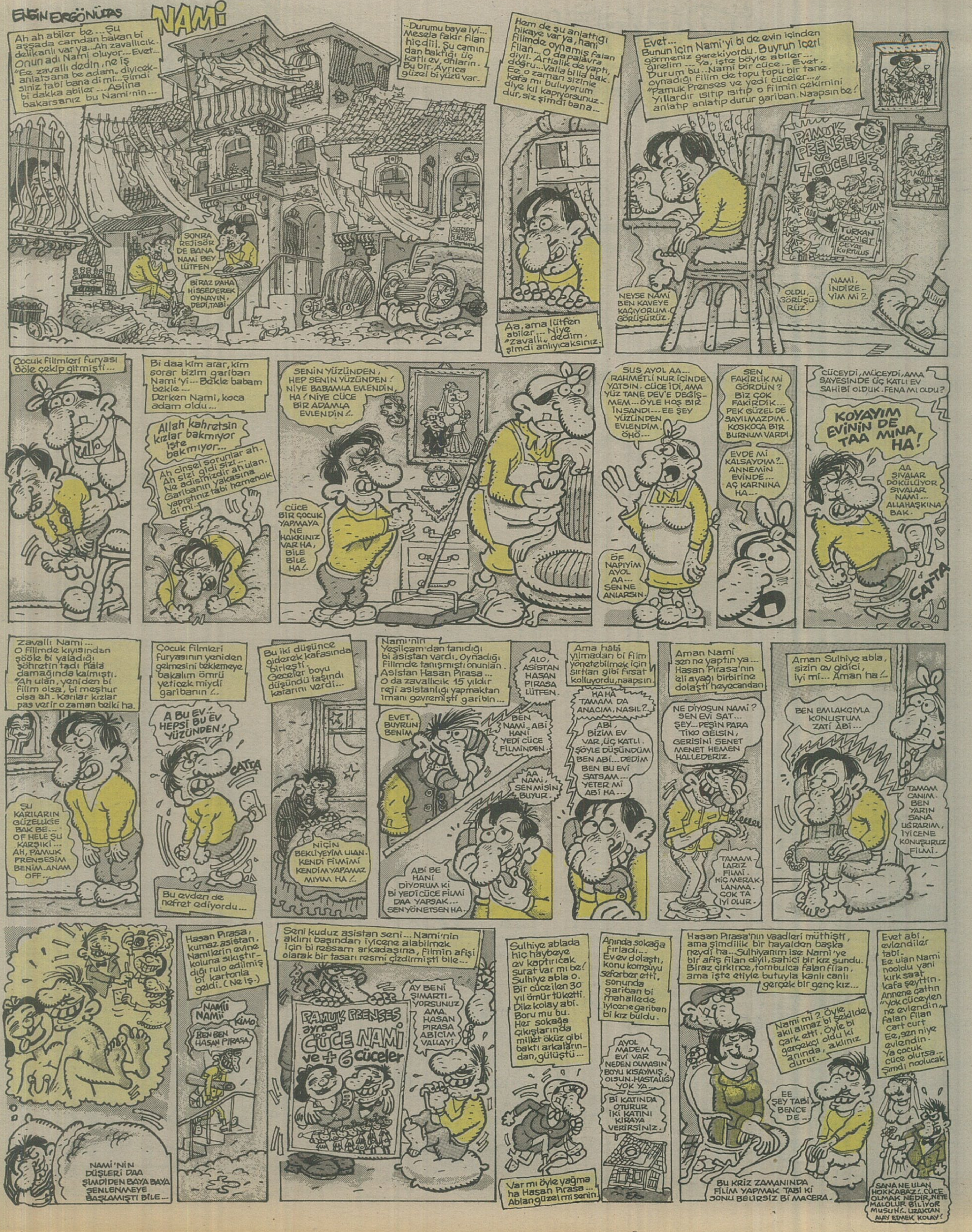
ENGİN ERGÖNÜLTAŞ
NAMİ
Ah ah abiler be ... Şu aşşada camdan bakan bi delikanlı var ya...Ah zavallıcık. Onun adı Nami oluyor... Evet... "Ee zavallı dedin, ne iş anlatsana be adam" diyicek-siniz tabi bana di mi...Şimdi bi dakka abiler ...Aslına bakarsanız bu Nami'nin...
SONRA REJİSÖR DE BANA NAMİ BEY LÜTFEN,
BİRAZ DAHA HİSSEDEREK OYNAYIN, DEDİ, TABİ.
..Durumu baya iyi... Mesela fakir filan hiç diil. Şu camından baktığı üç katlı ev, onların. Bu bir. Ayrıca güzel bi yüzü var.
Hem de şu anlattığı hikaye var ya, hani filmde oynamış falan filan... O da palavra diyil. Artislik de yaptı, doğru...Valla billa bak. Ee o zaman sizinle kafa mı buluyorum diye kıl kapıyorsunuz dur, siz şimdi bana...
Aa, ama lütfen abiler... Niye "Zavallı" dedim, şimdi anlıyıcaksınız.
Evet... Bunun için Nami'yi bi de evin içinden görmeniz gerekiyordu. Buyrun içeri girelim ... Ya, işte böyle abiler... Durum bu...Nami bir cüce... Evet, oynadığı filim de topu topu bir tane. "Pamuk Prenses ve yedi cüceler..." Yıllardır ısıtıp ısıtıp o filmin çekimini anlatıp anlatıp durur gariban. Naapsın be!
PAMUK PRENSES VE 7 CÜCELER
TÜRKAN KOÇYİĞİT
CEVAT KURTULUŞ
NEYSE NAMİ BEN KAVEYE KAÇIYORUM. GÖRÜŞÜRÜZ.
OLDU, GÖRÜŞÜRÜZ.
NAMİ, İNDİREYİM Mİ ?
Çocuk filimleri furyası şöle çekip gitmişti...
Bi daa kim arar, kim sorar bizim gariban Nami'yi... Bekle babam bekle... Derken Nami, koca adam oldu...
Allah kahretsin kızlar bakmıyor işte bakmıyor...
Ah cinsel sorunlar ah. Ah sizi gidi sizi... Ne adisinizdir ah ulan. Garibanın yakasına yapıştınız tabi hemencik di mi...
SENİN YÜZÜNDEN, HEP SENİN YÜZÜNDEN! NİYE BABAMLA EVLENDİN, HA! NİYE CÜCE BİR ADAMLA EVLENDİN!..
CÜCE BİR ÇOCUK YAPMAYA NE HAKKINIZ VAR HA, BİLE BİLE HA!..
SUS AYOL AA... RAHMETLİ NUR İÇİNDE YATSIN. CÜCE İDİ, AMA YÜZ TANE DEV'E DEĞİŞ-MEM... ÖYLE HOŞ BİR İNSANDI... EE ŞEY YÜZÜNDEN EVLENDİM. ÖHÖ...
ÖF NAPIYIM AYOL AA... SEN NE ANLARSIN.
SEN FAKİRLİK Mİ GÖRDÜN? BİZ ÇOK FAKİRDİK... PEK GÜZEL DE SAYILMAZDIM. KOSKOCA BİR BURNUM VARDI.
EVDE Mİ KALSAYDIM?.. ANNEMİN EVİNDE... AÇ KARNINA HA...
CÜCEYDİ, MÜCEYDİ, AMA SAYESİNDE ÜÇ KATLI EV SAHİBİ OLDUK. FENA MI OLDU?
KOYAYIM EVİNİN DE TAA MINA HA!
AA SIVALAR DÖKÜLÜYOR SIVALAR NAMİ... ALLAHAŞKINA BAK.
ÇATTA
Zavallı Nami... O filimde kıyısından şööle bi yaladığı şöhretin tadı hâlâ damağında kalmıştı. "Ah ulan, yeniden bi filim olsa, bi meşhur olsa ah. Karılar kızlar pas verir o zaman belki ha.
ŞU KARILARIN GÜZELLİĞE BAK BE... OF HELE ŞU KARŞIKİ... AH, PAMUK PRENSESİM BENİM. ANAM OFF...
Çocuk filmleri furyasının yeniden gelmesini beklemeye bakalım ömrü yeticek miydi garibanın!..
A BU EV!.. HEPSİ BU EV YÜZÜNDEN!
ÇATTA
Bu evden de nefret ediyordu...
Bu iki düşünce giderek kafasında birleşti. Geceler boyu düşündü taşındı kararını verdi...
NİÇİN BEKLİYEYİM ULAN. KENDİ FİLMİMİ KENDİM YAPAMAZ MIYIM HA!..
Nami'nin Yeşilçam'dan tanıdığı bi asistan vardı. Oynadığı filimde tanışmıştı onunlan. Asistan Hasan Pırasa... O da zavallıcık 15 yıldır reji asistanlığı yapmaktan imanı gevremişti garibin...
EVET. BUYRUN BENİM.
ALO, ASİSTAN HASAN PIRASA LÜTFEN.
BEN NAMİ.. ABİ HANİ YEDİ CÜCE FİLMİNDEN.
AA NAMİ, SEN MİSİN BUYUR.
ABİ BE HANİ DİYORUM Kİ Bİ YEDİ CÜCE FİLMİ DAA YAPSAK... SEN YÖNETSEN HA.
Ama hâlâ yılmadan bi film yönetebilmek için sırtlan gibi fırsat kolluyordu, naapsın.
HA HA TAMAM DA ANACIM, NASIL?..
ABİ, BİZİM EV VAR, ÜÇ KATLI. ŞÖYLE DÜŞÜNDÜM BEN ABİ... DEDİM BEN BU EVİ SATSAM... YETER Mİ ABİ HA...
Aman Nami sen ne yaptın ya... Hasan Pırasa'nın eli ayağı birbirine dolaştı heyecandan
NE DİYOSUN NAMİ? SEN EVİ SAT... ŞEY... PEŞİN PARA TİKO GELSİN, GERİSİNİ SENET MENET HEMEN HALLEDERİZ.
TAMAMLARIZ FİLMİ. HİÇ MERAKLANMA. ÇOK TA İYİ OLUR.
Aman Sulhiye abla, sizin ev gidici, iyi mi... Aman ha!..
BEN EMLAKÇIYLA KONUŞTUM ZATİ ABİ...
TAMAM CANIM. BEN YARIN SANA UĞRARIM, İYİCENE KONUŞURUZ FİLMİ.
NAMİ'NİN DÜŞLERİ DAA ŞİMDİDEN BAYA BAYA ŞENLENMEYE BAŞLAMIŞTI BİLE...
Hasan Pırasa, kumaz asistan, Namilerin evine koluna sıkıştır-dığı rulo edilmiş bi kartonla geldi. (Ne iş.)
NAMİİ NAMİİ
KİMO
BEN BEN HASAN PIRASA
Seni kuduz asistan seni... Nami'nin aklını başından iyicene alabilmek için bi ressam arkadaşına, filmin afişi olarak bir tasarı resmi çizdirmişti bile...
PAMUK PRENSES ayrıca CÜCE NAMİ ve + 6 cüceler
AY BENİ ŞIMARTIYORSUNUZ AMA. HASAN PIRASA ABICIM VALLAYİ
Sulhiye ablada hiç haybeye ev kaptırıcak surat var mı be! Sulhiye abla o. Bir cüce ilen 30 yıl ömür tüketti. Dile kolay abi. Boru mu bu. Her sokağa çıkışlarında millet öküz gibi baktı arkalarından, gülüştü...
Var mı öyle yağma ha Hasan Pırasa... Ablan güzel mi senin.
Anında sokağa fırladı... Ev ev dolaştı, konu komşuyu seferber etti, sonunda gariban bi mahallede iyicene gariban bi kız buldu.
AYOL MADEM EVİ VAR NEDEN OLMASIN BOYU KISAYMIŞ, OLSUN. HASTALIĞI YOK YA...
Bİ KATINDA OTURUR İKİ KATINI KİRAYA VERİRSİNİZ.
Hasan Pırasa'nın vaadleri müthişti, ama şimdilik bir hayalden başka neydi ha... Sulhiyanım ise Nami'ye bir afiş filan diyil, sahici bir kız sundu. Biraz çirkince, tombulca falan filan, ama işte etiyle butuyla kanlı canlı gerçek bir genç kız...
Nami mi?.. Öyle akıl almaz bi şekilde çark etti. Öyle bi gerçekçi oldu ki anında, aklınız durur.
EE ŞEY TABİ BENCE DE...
BU KRİZ ZAMANINDA FİLİM YAPMAK TABİ Kİ SONU BELİRSİZ Bİ MACERA.
Evet abi, evlendiler tabi. Ee ulan Nami nooldu yani kırk saat kafa şeyttin. Annene çattın "yok cüceylen ne evlendin" falan filan cart curt Ee, sen niye evlendin. Ya çocuk cüce olursa... Şimdi noolucak
SANA NE ULAN HOKKABAZ!.. CÜCE OLMAK NEDİR, NEYE MALOLUR BİLİYOR MUSUN!.. UZAKTAN ALAY ETMEK KOLAY!

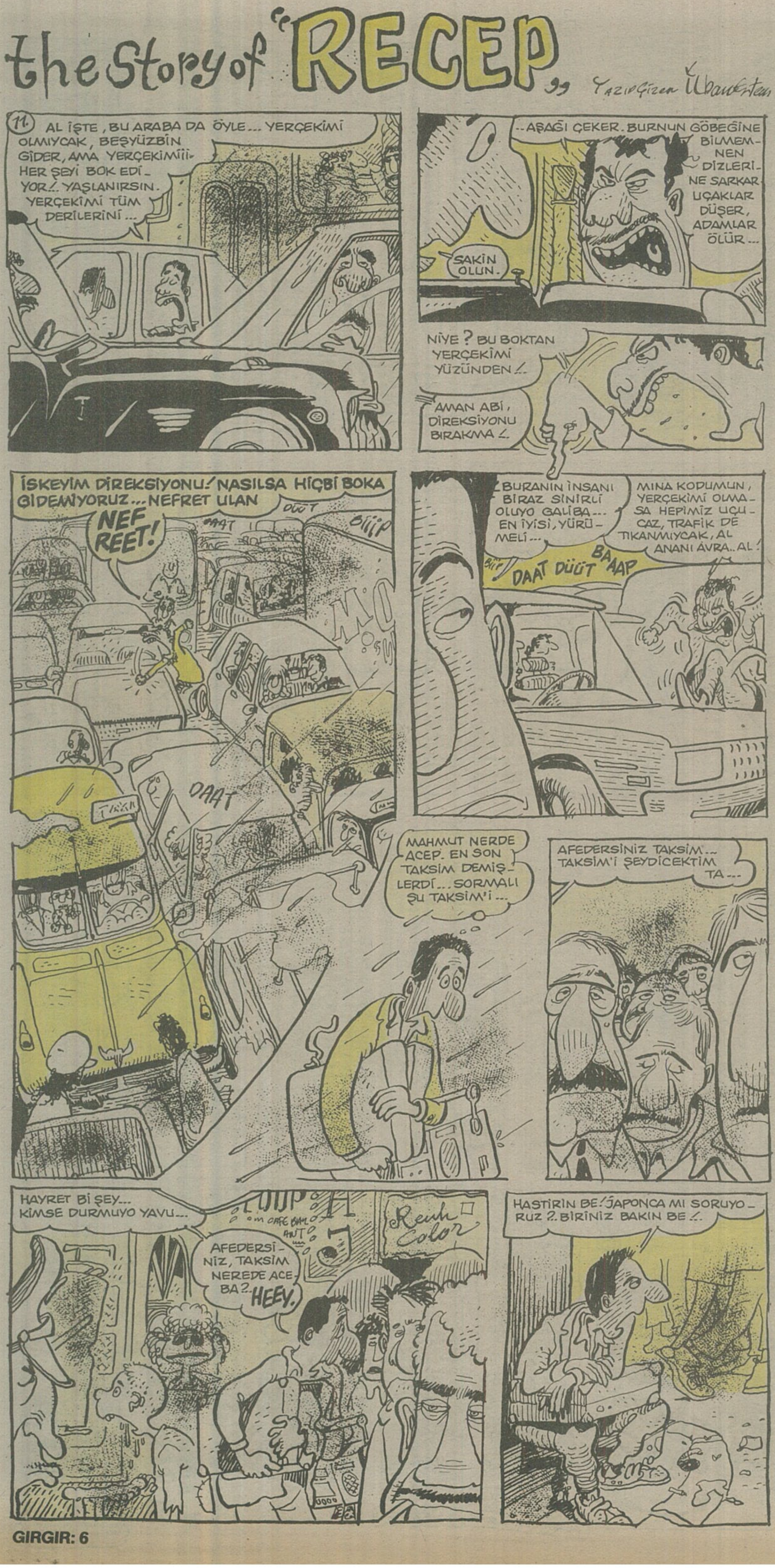

Biraz da savaşalım...

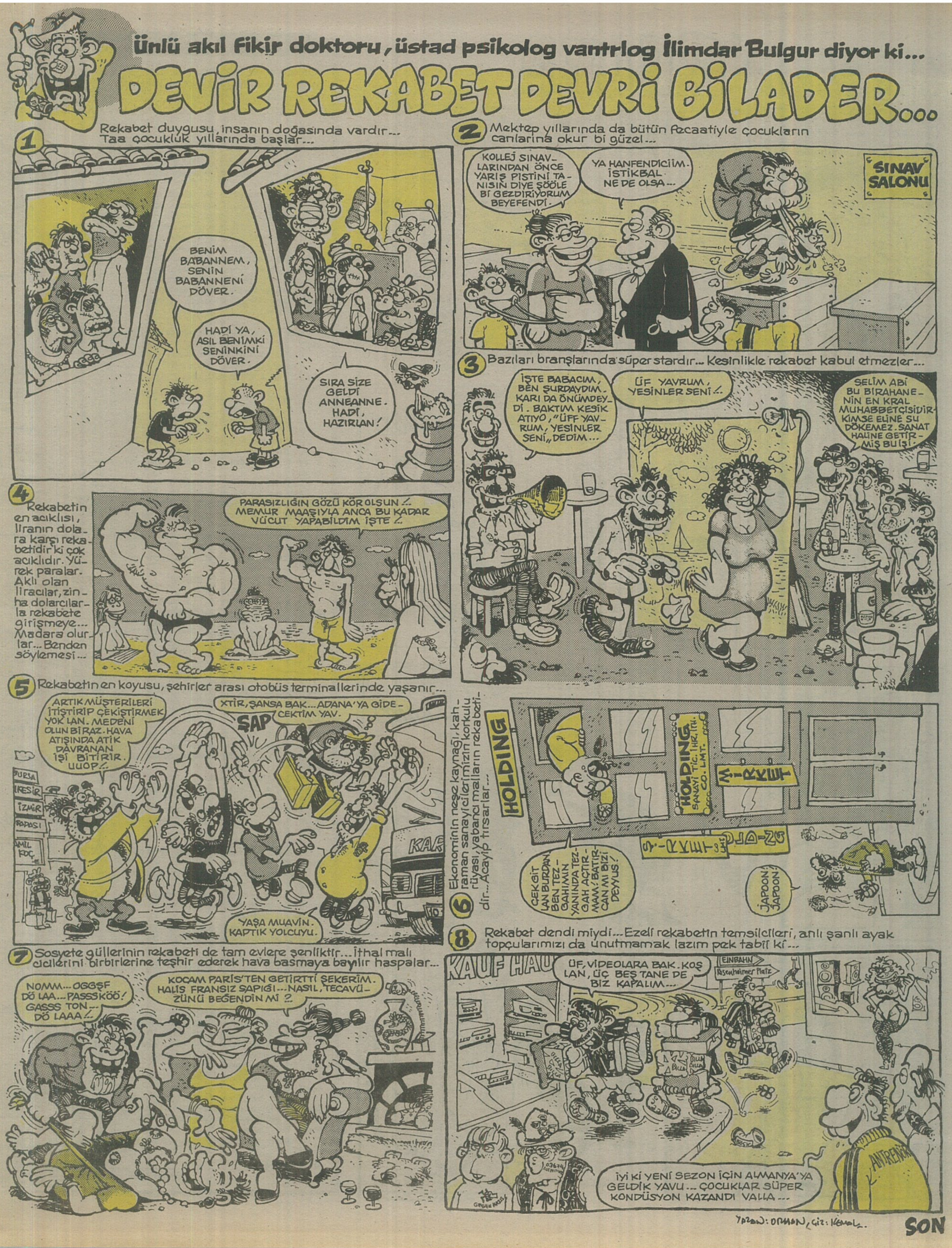

ünlü akıl fikir doktoru, üstad psikolog vantrlog İlimdar Bulgur diyor ki...
DEVİR REKABET DEVRİ BİLADER...
1 Rekabet duygusu, insanın doğasında vardır... Taa çocukluk yıllarında başlar...
BENİM BABANNEM, SENİN BABANNENİ DÖVER.
HADİ YA, ASIL BENİMKİ SENİNKİNİ DÖVER.
SIRA SİZE GELDİ ANNEANNE. HADİ, HAZIRLAN!
2 Mektep yıllarında da bütün fecaatiyle çocukların canlarına okur bi güzel...
KOLLEJ SINAVLARINDAN ÖNCE YARIŞ PISTINİ TANISIN DİYE ŞÖÖLE Bİ GEZDİRİYORUM BEYEFENDİ.
YA HANFENDİCİİM. İSTİKBAL NE DE OLSA...
SINAV SALONU
3 Bazıları branşlarında süper stardır... Kesinlikle rekabet kabul etmezler...
İŞTE BABACIM, BEN ŞURDAYDIM. KARI DA ÖNÜMDEYDİ. BAKTIM KESİK ATIYO, "ÜFF YAVRUM, YESİNLER SENİ" DEDİM...
ÜF YAVRUM, YESİNLER SENİ!
SELİM ABİ BU BİRAHANENİN EN KRAL MUHABBETÇİSİDİR. KİMSE ELİNE SU DÖKEMEZ. SANAT HALİNE GETİRMİŞ BU İŞİ.
4 Rekabetin en acıklısı, liranın dolara karşı rekabetidir ki çok acıklıdır. Yürek paralar. Aklı olan liracılar, zinha dolarcılarla rekabete girişmeye... Madara olurlar... Benden söylemesi...
PARASIZLIĞIN GÖZÜ KÖR OLSUN! MEMUR MAAŞIYLA ANCA BU KADAR VÜCUT YAPABİLDİM İŞTE!
5 Rekabetin en koyusu, şehirler arası otobüs terminallerinde yaşanır...
ARTIK MÜŞTERİLERİ İTİŞTİRİP ÇEKİŞTİRMEK YOK LAN. MEDENİ OLUN BİRAZ. HAVA ATIŞINDA ATİK DAVRANAN İŞİ BİTİRİR. UUOP!
XTİR, ŞANSA BAK... ADANA'YA GİDECEKTİM YAV.
ŞAP
BURSA
İZMİR
YAŞA MUAVİN. KAPTIK YOLCUYU.
6 Ekonominin neşe kaynağı, kahraman sanayicilerimizin korkulu rüyası, yabancı malların rekabetidir... Acayip tırsarlar...
HOLDING
HOLDING SANAYİ TİC. İHR. İTH. CO. LMT.
ŞİRKET
ÇEKGİT LAN BURDAN. BEN TEZGAHIMIN YANINDA TEZGAH AÇTIRMAM! BATIRCAN MI BİZİ DEYYUS!
JAPOON! JAPOON!
7 Sosyete güllerinin rekabeti de tam evlere şenliktir... İthal malı cicilerini birbirlerine teşhir ederek hava basmaya bayılır haspalar...
NOMM... OGGŞF DÖ LAA... PASSKÖÖ! GASSS TON... DÖ LAAA!
KOCAM PARİS'TEN GETİRTTİ ŞEKERİM. HALİS FRANSIZ SAPIĞI... NASIL, TECAVÜZÜNÜ BEĞENDİN Mİ?
8 Rekabet dendi miydi... Ezeli rekabetin temsilcileri, anlı şanlı ayak topçularımızı da unutmamak lazım pek tabii ki...
KAUF HAU
ÜF, VİDEOLARA BAK. KOŞ LAN, ÜÇ BEŞ TANE DE BİZ KAPALIM...
EINBAHN
Rosenheimer Platz
ANTRENÖR
İYİ Kİ YENİ SEZON İÇİN ALMANYA'YA GELDİK YAVU... ÇOCUKLAR SÜPER KONDÜSYON KAZANDI VALLA...
Yazan: Orhan, Çiz: Kemal...
SON

PES YANİ!..

Ahmet Vardar mı? O da kim Allahaşkına. Ben size bir gastecilik olayı izlettireyim de şapkanız düşsün.

–Bak Hulusiciğim seni niçin çağırttığımı biliyor musun?..

–Velet... pardon evet... yani... kısmen... yüzde üç...

–*Konuşurken gözlerime* bak Hulusi... Boş duvara değil... Rengin matematik defteri gibi sarı... Hasta mısın yoksa?

–E.. evet... malarya... yok... cüzzam olmuşum üstünüze afiyet... midemin birini aldılar... öbürsü gün beynimi değiştirecekler... öyle.. işte yani...

–Hulusi... Sen gazetemizin en tecrübeli muhabirisin, ortadan yarılsan bu görevi sana verecem..

–Böğğk... acı bana patron.. midem kaldırmıyor.. noolur.. böaa.. istiframı... şey.. istifamı veriyorum.

–Ver Hulusi... Yengen evde peçete olarak kullanır, ama bu işe sen gideceksin... görüşme bitmiştir, şimdi bir taksiye atla, Kumkapı'dan Hakkı'yı al... bilirsin Hakkı'nın ağzı çok bozuktur, gitmeden önce iyicene çalışın...

★ ★ ★

–Ben hazırım Hakkı... Başla bakalım seni dinliyorum.

–Lan ötünü öttüre öttüre öttüğümün öt oğlanı...

–Iyy, iğrençsin Hakkı... Benim yerimde başkası olsa bu küfürü kaldıramazdı vallaha... Devam et bakalım.

–Mikikimi ötüne üttürüp mittire mittire Beyoğlu'nda dolaştırırım.. öt lalesi...

–Eh... biraz gıdıkladı... Türünü değiştir azcık bakalım.

–Namanı manını, eşiktekini beşiktekini buldozerle kaktırıp nımına mınana helikopterden paraşütle inerim, minnini denizaltıyla oyup ortasına ray döşerim.

–Ulan Hakkı sen de az ipnetor diilsin ha!..

–Sıkı dur abi son bi tane daha var... Bunu da geçiştirebilirsen helal olsun sana...

–Hadi bakalım zaten fazla vaktimiz de kalmadı dökül incilerini...

–Sülaleni başaklara dolayıp ötünü bötünü kâğıt gibi cart diye yırtarım... mikiniki..mi...mik... öh.. tamam Hulusi abi... benden paso... Kaya gibisin valla bana mısın demedin...

–Hadi yürü öyleyse... işe çıkıyoruz...

★ ★ ★

–İşte geldik Hakkı, şimdiden midem bulanmaya başladı... Kanalizasyonda çalışmak daha kolaydır ha... Vallaha da billahada bırakacam bu işi... çal bakalım zili... Lanet olsun...

–Nattırı nırınım nırımınamı...

–Ne biçim zil bu abi... "Yaşmı da kuru mu" çalıyor.

–Bu zil sekiz ayrı melodi çalar Hakkı... "Fincanı taştan oyarlar", "Yatırdım yatırdım karyolaya", "Kaytan bıyıklarımı sürsem nerelerine.." vs. vs.

–Kapı, açılıyor Hulusi abi.

–Bi dakka Hakkı... Ben konuşurum... Öh..bi..biz... röportaj için gelmiştik de...

–Haaas–sitteaaar... ananasının mısında kayınvaldesiyle ütüşmüş ropposçocuğu...

–Bu... Bulgaristan'dan gelen soydaşlarımız... Ha.. Hakkı.. sen de bişeyler söyle ulan...

–Ne.. ne söylesem?

–Susun lıaaan... Teeee.. anneannenizin yoğurtlu baklasına borozan üttüreyim.. öttüğüne bacaamı döşerim.

–Şe..şey..cum... cumhurbaşk.. köşk...

–Tarrr–rak!.. Başş–şak! Ebesinin öttürüne ittirimin ecdadını okşadığım...

–Hulusi abi... Ben artık dayanamıycam.. fena oluyorum...

–Hakkı... sa..sakin ol oğlum, dayan, dayan...

–Huu.. Hulusi abii.. pa.. pazar günü, Kumburgaz'a sütlaç avlamaya gidelim mi... Tanita Tikaram da gelir... yanında sucuk var mı? Hüiiip... tırak...

–Hii... İstanbul'un en küfürbaz adamı telef oldu... Tek başıma savunmasız kaldım.

–Hıhahaaa... şimdi sana öldürücü darbeyi vuracam... ananıaan aa...

–Turguut... Huu... Turrrgut... gine gastecilerle mi dalaşıyorsun... Ayol herkes ne istiyor bu adamcağızdan?. Dağ gibi başbakan mağara adamına döndü... Defolun hadi... defolun...

–Sittiaaar.. sen git yemek yap.. nınımını goduğum.

dm1,8,8.5,8.5,8.5

Behiç PEK

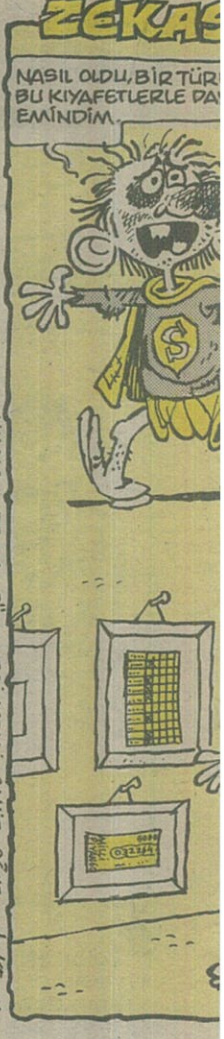

UFUFLAR
ANAMIYORUM YAV-
YEMİİCEEMİZDEN
LAKIRTLOKURT!
BANA BİTTİ DİYE NUMARA YAPMA! SENDE DAHA ÇOK SÜT VAR...
DA SEKİZ TUTTURDUĞUM
OTO!.. HEPSİNİ HATIRA DİYE SAKLIYORUM...
Her oynayan şeye para yapıştırılır mı Vahap ?..

Neden geçinemediğinizi bir türlü anlayamıyorum...
Nerden bastık şu çivinin üstüne be. Çıkmak bilmiyo.

Beni de aranıza alın abiii... İyi arabesk çağırırım..
n!.. İşin yoksa
parlan...
ni bi daa bu
rmiyim. Bi
rız, ayıp olur
sonra hani...
VEDAT KEMER
dığım
Her yıkanışta bi sürü beslenecek boğaz katılıyo be.. Yıkanmasak mı nedir ?

ZALİM KADER KADRİ
ORHAN NURİ
İşin raconu...
YA KADRİ, GİT BAŞIMDAN, ŞİMDİ ÇAKICAM Bİ TANE HA!..
YAPMA AGBİ UYMA ONA.
VUR LAN VUR! SENDEN Mİ KORKUCAM. ZATEN FELEK VURMUŞ...
AL LAN ÖYLEYSE!..
ZONK!..
MANYAK MISIN BE! İKİ DE BİR AYTEN'İN ABİSİNE NE BULAŞIYORSUN. HERİF ESKİ BOKSÖR LAN!
AHH...UFF! KIZIN ABİSİNDEN SOPA YEMEK, İŞİN RACONU OĞLUM. AYTEN'LE ARAMIZDA Bİ NUMARA VARMIŞ GİBİ OLUYO AYNEN!
Kadrisiz maç olmaz...
HADİ BE KADRİ ABİ. SENSİZ OLMUYO İŞTE...
KIRMA BİZİ. EN BÜYÜK SENSİN.
SEN OYNAMAZSAN YENİLİRİZ.
CANIM İSTEMİYO, AMA HADİ NEYSE...
KADRİ ABİ OLUNCA MAÇIN HAVASI ACAYİP OLUYO BE... İNSAN KENDİNİ RIDVAN ZANNEDİYO!..
HE YA
ÖLMEYEE ÖLMEYEE... ÖLMEYEE GELDİİİİK!..
Havan batsın...
CÜŞŞ LAN! YAVAŞ BE... DUMAN ETTİN ORTALIĞI...
HÖST BE HÖST!..
YAVAŞ SÜR ŞUNU BE!
YOK YEE... YAVAŞ GİDİİM DE MOTORUN ÇALIŞMADIĞI ANLAŞILSIN MI YANİ... KIZLARA NASIL HAVA ATICAZ O ZAMAN ?..
DIGIDIK
DIGIDIK

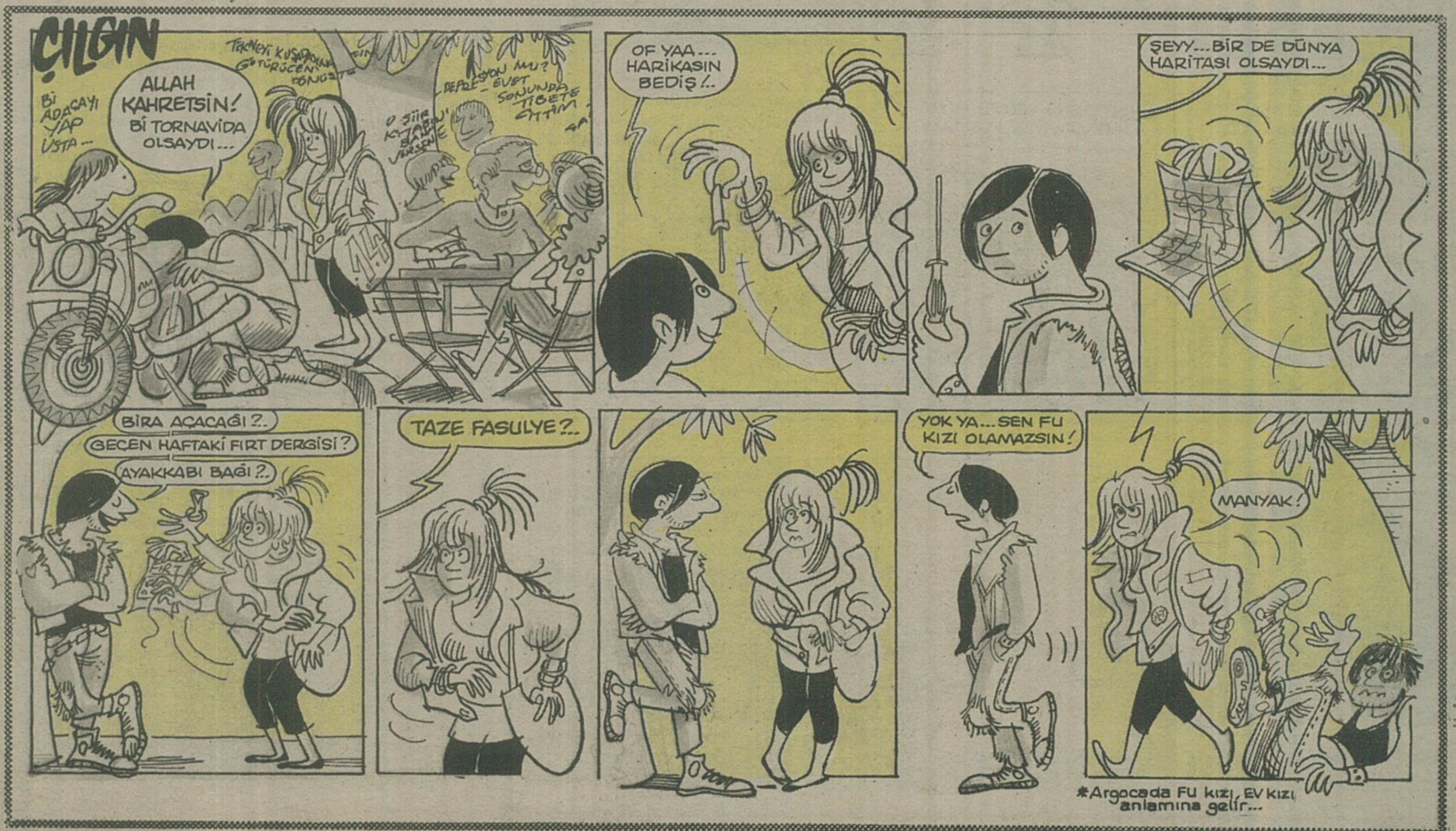
ÇILGIN
Bİ ADAÇAYI YAP USTA...
ALLAH KAHRETSİN! Bİ TORNAVİDA OLSAYDI...
DEPRESYON MU? EVET SONUNDA TİBETE GİTTİM
OF YAA... HARİKASIN BEDİŞ!..
ŞEYY... BİR DE DÜNYA HARİTASI OLSAYDI...
BİRA AÇACAĞI ?..
GEÇEN HAFTAKİ FIRT DERGİSİ ?
AYAKKABI BAĞI ?..
TAZE FASULYE ?..
YOK YA... SEN FU KIZI OLAMAZSIN!
MANYAK!
*Argocada FU kızı, EV kızı anlamına gelir...

Salak herif!.. Bacaklarımın arasından geçicektin. Napçaz şimdi ha ?..
Emekçiye kaşıkla, Patrona kazanla... -GASP projesi-
Dolunayda gökyüzü ne kadar sevimli değil mi ?
Maç İNÖNÜ stadyumunda, ama hep DENİZ tarafındaki kalede oynanıyo top.
Bayrakları bayrak yapan dikimevleridir...
Hastaya serum bağlıycaktın aptal...
Hükümet, açlık grevindekilerle ilgilenmiyo. Bizde adam öldürmek "Resmi hizmete mahsustur," V.Ö.

BENİM ADIMI YAZMA SAKIN

Savaş Büke

"Keyfiniz, huzurunuz, neşeniz bozulmasın istiyorsanız siz siz olun taşrada "yazarlık" yapmayın. Hele hele, yazılarınızı büyük kentlerde yayımlanan ve tüm ülkeye dağıtımı yapılan gazete ve dergilerde yayımlatmayın, sakın ola... İşte bu kadar... Pes artık. Benden de bu kadar..."

Bu sözler Zühtü beye, küçük bir taşra ilçesinde öğretmen olarak çalışan Zühtü beye ait...

"Niye be Zühtü abi, yazıyorsun işte güzel güzel... Okuyoruz, okuyorlar, okuyacaklar..."

Zühtü bey kızdı.

"Git ulan, sen de fiil çekimi gibi konuşma. Bundan sonra nah okuyacaklar. Yazmıyorum işte. Yazmayacağım. Yazsam bile öykü kahramanlarımın adı anlamsız bir şey olacak. Kimsenin, çocuklarına ad diye koyamayacağı türden bir şey yani..."

"Kim kızdırdı ki seni böyle Zühtü abi?"

"Adı olan kişiler!..."

"Adsız insan olur mu?..."

"Olaydı keşke, dinle bak neler diyorlar. "Abi be senin yazdıkların ne ki; benim günlük hayatım şiir, haftalık hayatım hikaye, aylık hayatım roman, yazsana beni be abicim... Rüştü'yü yazacağına bıçkın Bülent'i yazsana" diye zırt pırt karşımıza dikilenleri geçiyoruz bir kalem... "Sert yazmalısın, daha toplumcu olmalısın, proleteryayı irdelemelisin, vursana şu işverenlere de be hoca, soyuttan somuta ne zaman geçeceksin..." diyenlerle, bizi yerel muhabir sanıp onarılmayan yolları, akmayan suları, kesilen elektrikleri, etiket koymayan bakkalı, kaçak et satan kasabı yazmamı isteyenlere de kızamıyorum pek. Benim kızdıklarım başka... Bak şimdi n'oluyor. Oturup bir öykü yazıyoruz. Tutup gönderiyoruz bir dergiye. Eksik olmasınlar yayımlıyorlar. Olay bundan sonra başlıyor işte. Tanıdık okurlardan bir iyazımı okur okumaz sarılıyor telefona. Başlıyor siteme. "Abi be, öykü kahramanının adı Hasan..." Eeee?... "Benimki de Hasan. Öyküde Hasan biraz rezil oluyor, dolayısıyla ben de rezil oluyorum." E be kardeşim kırk tane Hasan var benim tanıdığım, bu Hasan sen olmayabilirsin... "Öyle deme abi Hasan var, Hasancık var, otuz dokuzu beni ırgalamaz, hakiki Hasan benim. Bu memlekette Hasan dendi mi bil ki akla ilk ben gelirim..." Peki, Hasan almaz basan alır, derler, oradaki Hasan da sen misin? "Alınana bağlı abicim! Olabilirim de olmayabilirim de! Gözünü seveyim Zühtü abi başka ad mı yok allasen, Hüseyin de, Hüsnü de, Vasıf de... Hasan deme de ne dersen de..." Anladın mı az biraz?"...

"Allah allah..."

"Hasan'ı savarız başımızdan. Üç gün sonra çıkar Hüseyin gelir. Başlar konuşmaya. "Yedin bizi be Zühtü abi, yedin bitirdin vallahi. Ne o öyle son öykündeki Hüseyin'in hali?" N'olmuş Hüseyin'e? "Daha ne olsun abi, kızı kaptırdı. Bizim raconda var mı kız kaptırmak be hoca, ha var mı? Bizim Nermin okursa ne demez bana? Ben şimdi nasıl bakacağım insanların yüzüne?..." Boşver be Hüseyin bizim buralarda yüzüne bakacak adam az zaten!... "Olsun varsın abicim olmuyor vallahi... Ne olur yani öykülerinde Hüseyin demeyiversen. Hasan de, Ahmet de, Mehmet de. Bak Necati de kıyak isimdir, Necati de..." Anlıyorsun değil mi?"

"Ayıpsın hocam, çakıyoruz vaziyetleri az biraz..."

"Öyle az biraz olmaz, çok biraz çakacaksın... Neyse aradan bir süre geçer, bu kez arayan Neclâ hanımdır:

"Zühtü beeeeeeyyy... Lan hocaaaaaa... Canım hocaaaaaaam... Son öykülerinizden birinde beni perişan etmişsiniz, mahveylemişsiniz ayol... Ben geneleve düşecek kadın mıyım? Abdullah çok kızacak bu işe çok." Abdullah dediği karının dostuymuş. "Yani isim kıtlığına kıran mı girdi Zühtü beyciğim? Muallâ yaz, Mübeccel yaz, Zülfiye yaz. Abdullah'ın eski dostu şıllık Şaziment'i yaz. Şunun şurasında toplumda iyi bir yerimiz var di mi? Kısacası Neclâ yazma da ne yazarsan yaz. Ya da öyle güzel bir öykü yaz ki kadın kahraman Neclâ sonunda çok ünlü, çok büyük, çok zengin bir patronun metresi olsun. Laf aramızda Apo gibi olmasın dostum... Hadi anam, döktürüver öyle bir öykü de sabit kaleminden (!) öpiim..."

"Vaziyetler böyleyse senin işler zor be Zühtü abem..."

"Hadi bunlar yine halktan kişiler... Öyküdeki kötü kahramanın adı üst düzey yöneticilerinden, forslu bürokratlardan, eşraftan birinin adıyla aynıysa yandın aga... Aslında bunlar pek öykü möykü okumazlar ya, terzide, dişçide, berberde sırad beklerken dergilere şöyle bir göz atıp durumu anında kendilerine yetiştiren gammazlardan alırlar haberi... Bunlar kendileri gelmez, telefon da etmez. Gönderirler ızbandut gibi iki görevliyi. "Sen yine bizim patrona dil uzatmışın. Ayıp oluyor hani haaaa. Başka isim mi yok ulan bu memlekette... Allah bu memlekette her şeyi bol bol yaratmış. Kelek bol, hıyar bol, eşek bol, ayı bol, bir tek isimler mi kıt yani... O da bol... Kullan bir başka isim olsun bitsin." Biz de onlara, tamam arkadaş bol olanlardan koyarız bundan sonra, deyip çıkıyoruz işin içinden. Ne alıngan milletiz be yav... Karar verdim birader, bundan sonra alışmış kudurmuştan beterdir sözünü doğrularcasına öykücülüğe devam edecek olursam, yalnız iki ad kullanacağım. Erkek olursa Zımtırış, kadın olursa Zımtırışiye... Eğer öyküde çok ad geçecekse, kişileri bol olacaksa Zımtırış Bir, Zımtırış İki, Zımtırişiye Üç diye çözümlenecek bu iş. Başka yolu yok. Yoksa günün birinde yiyeceğim dayağı. Hani yemesine yiyeceğim de, bu memlekette yazarları el bebek gül bebek tutanları, onlara çok büyük sevgi ve saygı duyanları, yazarlara karşı her türlü baskı, zulüm, özgürlük kısma, hastalıklarının gerektirdiği dış gezilerini bile engelleyen düşünceye karşı olanları (!) fena halde üzeceğim diye istemiyorum dayak yemeyi!... Aslına bakarsan bizler evvelallah, dayak cennetten çıkma, sözünü baştacı edenlerin torunlarıyız... Oooooh... Çok şükür ülkemiz de her yönüyle cennet gibi vallahi... Öyle değil mi lan Zımtırış?"...

BİTTİ..

UÇUK KAÇIK KARİKATÜRLER

Çal: SEFER, ERHAN, ZAFER, SAİT Çiz- BÜLENT

HASBİ TEMBELER

Uyku hapı...

Eşek şakası...

Arıza...

Olağandışı...

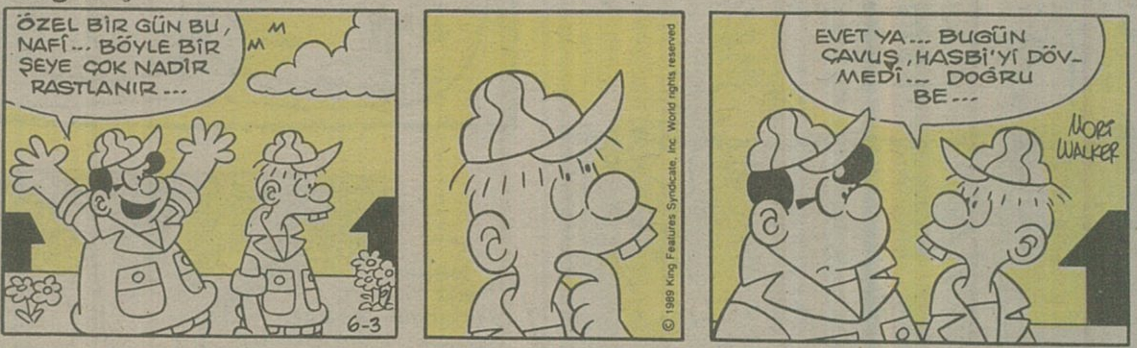

ÖZDEN ÖĞRÜK

Muhlis Bey ve Yavrum Mithat

Yazan ve espirileri bulan: Behiç Pek.
Çizen: Ayhan.

ÜSEYİM ve akademik kariyer

Yazan: Porf. Kürs.bşk.m.beyğ.

Helkesin akıl hasttası kibi beklediyi ünüvelsite şinav sonunçlalı peyderpey kapı altlarısından içeriye kaktırıyol. kendimin aldıyum puvanlalda elime geçti Mağalesef tahmin ettiyim puvanlalın hayli altında bir netiğce aldım. Tercihan yazdıyım yirmibeş fakülte dağhil sağdece ellialtı fakülte kazana bildim. Buruda başınızı ağrıtmak ve sosyeteye (topluma) mağlolmuş bir köşeyi kişisel porblemlerim ve parlak zafellerimle süslemek istemem.

Fakak kısaca deyinmeden de edemiyeceğim... Meselağa kazandıyım ünivelsitelel arasında şunlal var. Amerikan Soutfork Çiftlik balı ensütüsü, Neyork Nasa pilot ve füzeysel endüstüsü, Amerikan sinemasi şipilberg kürsüsü onkoloji bilim dalısı sohbetlerisi, İngiliş, Teksaz-Tommikiz plastik sanatlal konvensiyoneli, Alman uygulamalı nazi departmanı, Fıransız Bardot yüksek topuklu okulusu, Çindistan biçki-dikiş yurtu vs. vs. Arıyca ilkokullaldan da Fatih Pelle İlkokulusu 2-c sınıf ve Gufi Paşa İlkokulu Müdürlüyü ile müdür odasısındaki toplantı masasını elde ettim. Masayı marangosa satarak kemdime cüzî bir meta sağladım. Fen sorularısının iki tağnesini cevaplayamadıyım için altı külo pastırma kaybolttum, bir külo canlı istavrit balıyının denize dökülmesine sebebiyet verddim. Bunun dışında iki market, Karaköv alt geçitinde oniki boş tükkan, ikisi karalüferli dört apartuman dağyiresi, otuz milyon dolar nakit para, sekiz külo da ayıklanmış pirinç kazandım. Akabinde girdiyüm güzel sanatatlal yetelek sınavısında pikassoyu yenerek bornoz madalya ve balkan birinciliyi elde ettim. Konsarvatuvarda ders verme hakkına bir an kavuştumsa da on takka somra bu hakkı kayboltarak Fenelbağçeye başkan seçildim... Ben bütün bunlalı başarısıslık olarak kabuğl ediyolum.

YENİ Bİ TANE

Konu: Oğuz Aral
Yazan Çizen: Suat Gönülay

YENİ Bİ TANE
Konu: Oğuz Aral
Yazan Çizen: Suat Gönülay
AH AŞK. AH BU GÖT GÖBEKLE DUVARLARDAN ATLATIRSIN ADAMI...
PENCEREYİ AÇIK BIRAKMIŞ...GÜNLERDİR BENİ BEKLİYORDU GARANTİ. AH CANIIM, UYUMUŞ...
DEMEET, AŞKIM, AŞKIIIM, UYAN BAK, BEN GELDİM. KOŞTUM SANA GELDİM. HİŞT, HİŞT!..
DUR, DUR... SAKIN BAĞIRMA. BİLİYORUM, İNANMAK ÇOK ZOR, AMA BEN EROL'UM... EROL'UM BEN...
UMP!
SAKIN KORKMA CANIM, ANLATICAM BEN EROLUM, EROL.
BA..BAŞBAKANIM.
AH BAŞBAKANIM... BUNCA KIZIN ARASINDAN BENİ SEÇTİNİZ DEMEK...
BE-BEN.. BEN...
GELİN, BUYRUN, UZANIN...
DE..DEMET AŞKIM.BU... SEN OLAMAZSIN! OLAMAZSIN!
ÇEK EVE ULAN!..
DEMEEET!.. TÜM SEVGİMİ VERDİĞİM KIZ, BENLE YAPMADIĞINI Bİ ŞIŞKOYLA YAPTI. HEM DE HİÇ UTANMADAN, HİÇ. ALLAHIM, ALLAHIM! NASIL YAPTI BUNU NASIL?.. ÖLSEYDİM DE BU ANI YAŞAMASAYDIM.
AA...DÜĞÜNDEN NE ÇABUK DÖNDÜNÜZ EFENDİM...SEMRA HANIM GELMEDİLER Mİ?..
DEMEK ÖZAL DÖNDÜ HA!.. DÖNSÜN ANASINI SATIİM. ŞEYTAN, GİT DÜĞÜNE DİYO. ESAS ÖZAL BENİM ULAN BENİM DE DİYO. SONU NE OLURSA OLSUN...ZATEN KAYBEDECEK NEYİM VAR Kİ.
SÖYLE BAKİİM ŞU DÜĞÜN NERDE YAPILIYO?..
SÜRECEK

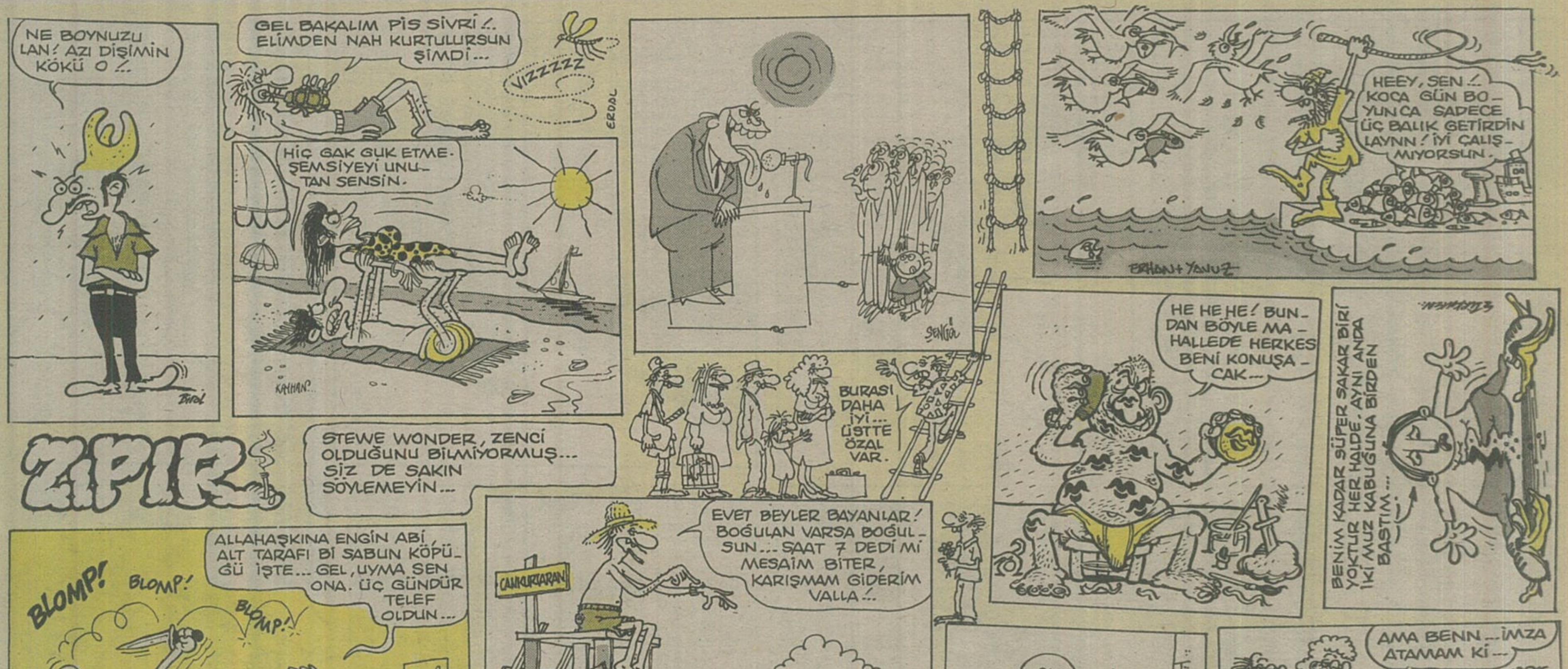
NE BOYNUZU LAN! AZI DİŞİMİN KÖKÜ O!..
BİROL
GEL BAKALIM PİS SİVRİ!.. ELİMDEN NAH KURTULURSUN ŞİMDİ...
VIZZZZZ
ERDAL
HİÇ GAK GUK ETME. ŞEMSİYEYİ UNUTAN SENSİN.
KAHHAR
SENGÜL
HEEY, SEN!.. KOCA GÜN BOYUNCA SADECE ÜÇ BALIK GETİRDİN LAYNN! İYİ ÇALIŞMIYORSUN.
ERHAN+YAVUZ
ZIPIR
STEWE WONDER, ZENCİ OLDUĞUNU BİLMİYORMUŞ... SİZ DE SAKIN SÖYLEMEYİN...
BURASI DAHA İYİ... ÜSTTE ÖZAL VAR.
HE HE HE! BUNDAN BÖYLE MAHALLEDE HERKES BENİ KONUŞACAK...
BENİM KADAR SÜPER SAKAR BİRİ YOKTUR HER HALDE. AYNI ANDA İKİ MUZ KABUĞUNA BİRDEN BASTIM...
ALLAHAŞKINA ENGİN ABİ, ALT TARAFI Bİ SABUN KÖPÜĞÜ İŞTE... GEL, UYMA SEN ONA. ÜÇ GÜNDÜR TELEF OLDUN...
BLOMP! BLOMP! BLOMP!
NİHİYAA!.. HIYAAA!..
BİROL
CANKURTARAN
EVET BEYLER BAYANLAR! BOĞULAN VARSA BOĞULSUN... SAAT 7 DEDİ Mİ MESAİM BİTER, KARIŞMAM GİDERİM VALLA!..
YILMAZ + YAVUZ
GIDI GIDI GIDI
AMA BENN...İMZA ATAMAM Kİ...

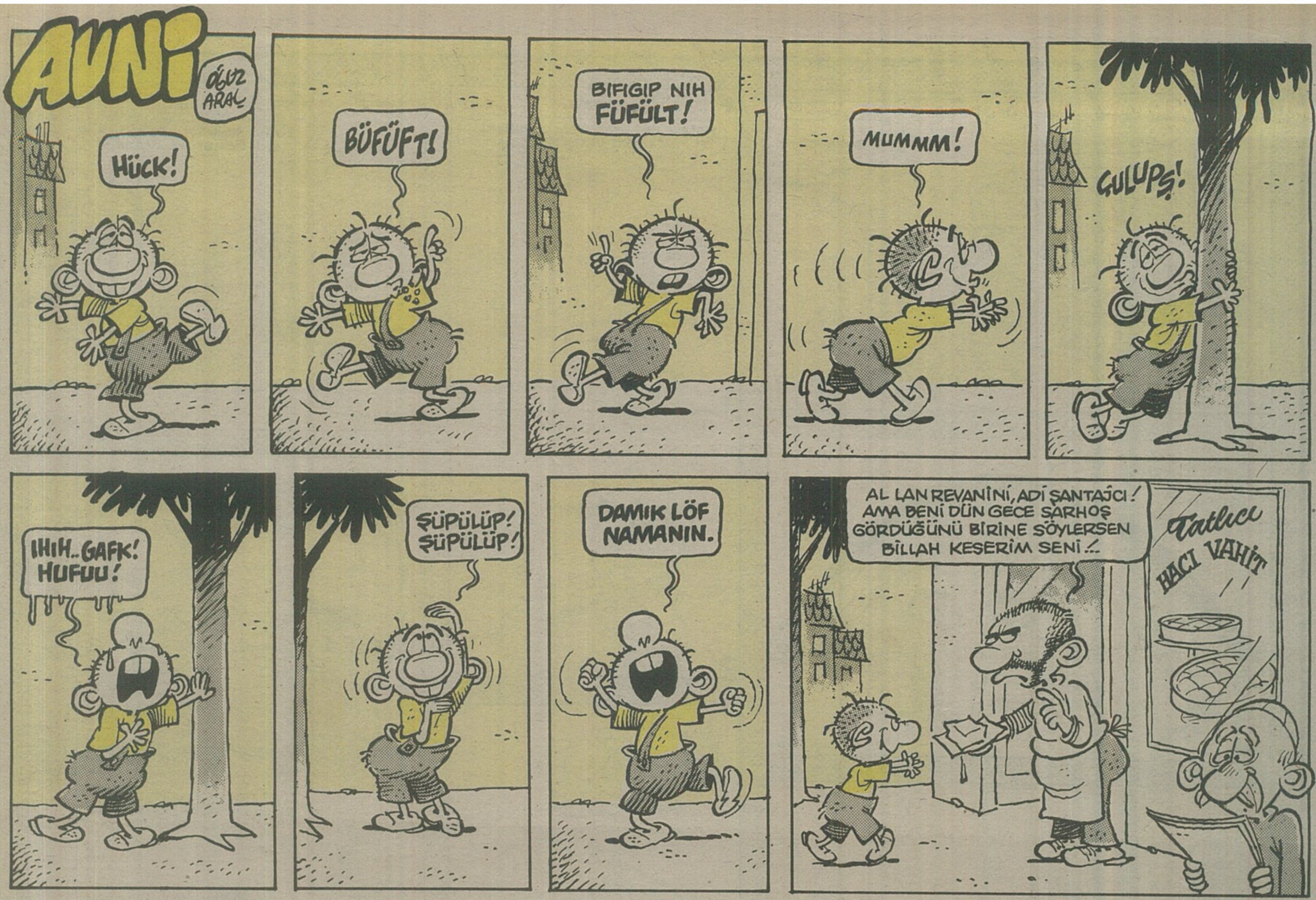

Serhat Gürpınar

GIRGIR
YIL: 17
SAYI: 883
6 AĞUSTOS 1989 PAZAR

Basıldığı yer: Hürriyet Ofset A.Ş. Sefaköy-İSTANBUL
Yönetim yeri: Alayköşkü Caddesi Cağaloğlu-İSTANBUL
POSTA KOD NO: 34410
TEL: 527 87 86 – 512 41 13
FAX: 513 07 43

İlbas İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: **ÇİĞDEM SİMAVİ**
Mizah Yönetmeni: **OĞUZ ARAL**
Genel Müdür: **KEMAL KINACI**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **SÜLEYMAN YILDIZ**

KIBRIS: 500 TL. İNGİLTERE: 50 P. AMERİKA: 1.5$. HOLLANDA: 2F. FRANSA: 7FF. İSVEÇ: 6.25 KRON